

Regeringens proposition

1981/82: 62

om ändring i lagen (1941: 251) om särskild varuskatt;

beslutad den 22 oktober 1981.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

BIRGIT FRIGGEBÖ

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att beskattningsvikten för varuskattepliktiga sötsaker skall utgöras av varans nettovikt. Vidare föreslås vissa ändringar i förteckningen över skattepliktiga kemisk-tekniska preparat. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1982.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1941: 251) om särskild varuskatt

Häriigenom föreskrivs att 3 och 7 §§ samt bilagan till lagen (1941: 251) om särskild varuskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

1. För vara, hänförlig till tulltaxenummer 17.04, 18.06, 19.08 eller 21.07, utgår skatten med fem kronor för kilogram av varans vikt (beskattningsvikt) och för vara, hänförlig till tulltaxenummer 33.06, med femtio procent av varans beskattningsvärde.

För vara, hänförlig till tulltaxenummer 17.04, 18.06, 19.08 eller 21.07, utgår skatten med fem kronor per kilogram av varans nettovikt (beskattningsvikt) och för vara, hänförlig till tulltaxenummer 33.06, med femtio procent av varans beskattningsvärde.

2. I beskattningsvikt inräknas sådant förefintligt emballage med vilket varor av ifrågavarande slag försäljas i detaljhandeln.

Beskattningsvärde är lika med det pris, som den skattskyldige i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, om försäljning till detaljhandlare icke bedrives, det pris den skattskyldige kan antagas hava betingat sig vid sådan försäljning. Skattens belopp skall ej inräknas i priset. Såsom beskattningsvärde må icke angivas pris, som gäller allenast för en mindre betydande del av den skattepliktiga försäljningen.

För vara, som av annan än registrerad importör införes till riket för att saluhållas efter omformning eller omarbetning eller efter anbringande i särskild förpackning eller eljest för att användas vid tillverkning i förvärvssyfte av annan vara, är dock beskattningsvärdet lika med varans värde, beräknat enligt 6 § tullförordningen (1973:979), med tillägg av den å varan belöpande tullen. Enligt samma grund beräknas beskattningsvärdet för vara, som införes till riket för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

Det ankommer på riksskatteverket samt, beträffande vara som in-

För varor, som av annan än registrerad importör införes till landet för att försäljas efter omformning eller omarbetning eller efter anbringande i särskild förpackning eller annars för att användas vid tillverkning i förvärvssyfte av andra varor, skall dock beskattningsvärdet beräknas enligt förordningen (1980:749) om tullvärde, med tillägg av den på varorna belöpande tullen. Enligt samma grund beräknas beskattningsvärdet för varor, som införes till landet för annat ändamål än försäljning eller användning i förvärvssyfte.

Anvisningar om införsel till landet av skattepliktig vara meddelas

¹ Lagen omtryckt 1960: 612.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1975: 1406.

² Senaste lydelse 1980: 682.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

föres till riket, generaltullstyrelsen och riksskatteverket gemensamt att meddela närmare anvisningar rörande tillämpningen av i detta moment givna stadganden.

av generaltullstyrelsen efter samråd med riksskatteverket.

7 §³

När icke skattepliktig vara enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket medges tillverkaren kompensation för särskild varuskatt som belastar varan. Sådan kompensation medges dock ej för skattebelopp som understiger 10 kronor för kalenderkvartal.

Den som har tillverkat en vara som inte är skattepliktig och fört varan ur landet har rätt till kompensation för den särskilda varuskatt som belastar varan. Sådan kompensation medges dock inte för skattebelopp som understiger 500 kronor för ett kalenderkvartal.

Nuvarande lydelse

Bilaga⁴

Förteckning över varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas

Tulltaxenr	Varuslag
ur 17.04	Sockettkonfektyrer, ej innehållande kakao, med undantag av fondantmassor, mandelmassor, pastor och andra liknande halvfabrikat i bulk.
ur 18.06	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av glass, glasspulver, glasspasta (glassmassa), puddingpulver och puddingar samt pulver, flingor, pastor och flytande beredningar för framställning av dryck.
ur 19.08	Biscuits och wafers med mellanlägg av kräm e. d. till övervägande delen överdragna med choklad.
ur 21.07	Konfektyrer, ej hänförliga till annat nummer, med undantag av massor, pastor och andra liknande halvfabrikat i bulk.
ur 33.06	För personligt bruk avsedda preparat av följande slag: parfym, parfymkräm, toalettvatten, rakbalsam och liknande preparat, med undantag av badtillsatsmedel, preparatet sprit, glycerin och rosenvatten samt preparat som är avsett speciellt för behandling av finnar eller liknande hudåkomma eller för döljande av ärr, födelsemärke eller liknande huddefekt, puder, puderkräm, ansiktslera, ansiktsskum, ansiktsmask, smink och läppstift, med undantag av vitt ströpunder.

³ Senaste lydelse 1974: 444.

⁴ Senaste lydelse 1971: 1230.

puderkräm med pudersubstans om högst 5 %, ofärgat cerat och preparat som är avsett speciellt för behandling av finnar eller liknande hudåkomma eller för döljande av ärr, födelsemärke eller liknande huddefekt, preparat för behandling av naglar, med undantag av nagellackborttagningsmedel och nagelvittpennor, hårvårdspreparat, med undantag av medel för enbart schamponering, preparat för behandling av ögonhår och ögonbryn, hårborttagningsmedel, medel mot transpiration, med undantag av ättiketerpreparat och fotvårdsmedel.

Föreslagen lydelse

Bilaga till lagen (1941: 251) om särskild varuskatt

Förteckning över varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas

Tulltaxenr Varuslag

- ur 17.04 Sockerkonfektyrer, ej innehållande kakao, med undantag av fondantmassor, mandelmassor, pastor och andra liknande halvfabrikat i bulk.
- ur 18.06 Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao, med undantag av glass, glasspulver, glasspasta (glassmassa), puddingpulver och puddingar samt pulver, flingor, pastor och flytande beredningar för framställning av dryck.
- ur 19.08 Biscuits och wafers med mellanlägg av kräm e. d. till övervägande delen överdragna med choklad.
- ur 21.07 Konfektyrer, ej hänförliga till annat nummer, med undantag av massor, pastor och andra liknande halvfabrikat i bulk.
- ur 33.06 För personligt bruk avsedda preparat av följande slag: parfym i flytande eller fast form, toalettvatten, rakvatten och rakbalsam, med undantag av preparatet glycerol, sprit och rosvatten, puder, puderkräm, ansiktsera, ansiktsskum, ansiktssmink och smink, med undantag av puderkräm och smink med pudersubstans om högst 5 viktprocent, vitt ströpulver samt preparat som är avsett speciellt för döljande av ärr, födelsemärke eller liknande huddefekt, läppstift, läppglans och andra preparat för behandling av läppar, med undantag av ofärgat cerat, preparat för behandling av naglar eller nagelband, med undantag av nagellackborttagningsmedel och nagelvittpennor,

hårvårdspreparat, med undantag av *hårtvättmedel som inte samtidigt är färgande, tonande eller blekande*, preparat för behandling av ögonhår och ögonbryn, *med undantag av avsminkningsmedel som inte utgör toalettvatten*,
hårborttagningsmedel,
medel mot transpiration, med undantag av ättiketerpreparat och fotvårdsmedel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1982. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om förhållande som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1981-10-22

Närvarande: statsrådet Friggebo, ordförande, och statsråden Dahlgren, Johansson, Wirtén, Andersson, Boo, Petri, Eliasson, Elmstedt, Ahrland, Molin

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om ändring i lagen (1941:251) om särskild varuskatt

1 Sötsaker m. m.

1.2 Gällande ordning

Enligt lagen (1941:251) om särskild varuskatt, LSV, (omtryckt 1960:612, ändrad senast 1980:682), utgår skatt på vissa sötsaker. Beskattningsområdet är i detalj angivet i en vid lagen fogad förteckning.

Skattskyldig är den som inom landet yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor för försäljning eller för vidare bearbetning och den som inför skattepliktiga varor till landet. För tillverkare föreligger obligatorisk registreringsplikt hos riksskatteverket, RSV, som är beskattningsmyndighet. Även en importör kan i särskild ordning bli registrerad som skattskyldig. För en registrerad skattskyldig inträder skattskyldigheten när skattepliktiga varor levereras till köpare här i landet eller tas i anspråk för vidare bearbetning. Skatten redovisas och erläggs enligt ett särskilt deklarationsförfarande. När någon annan än en registrerad importör för in skattepliktiga varor till landet betalas skatten till tullverket i den ordning som gäller för tull.

Skatten på sötsaker beräknas efter varans vikt. I beskattningsvikten skall inräknas "sådant förefintligt emballage med vilket varor av ifrågavarande slag försäljas i detaljhandeln" (3 § 2 första stycket LSV).

Under perioden 1971–september 1980 utgick skatten med 2 kr. 20 öre per kg. Den 1 oktober 1980 höjdes skatten till 5 kr. per kg (prop. 1980 U: 1, SkU 1980 U: 2, rskr 1980 U: 2, SFS 1980: 682).

Tidigare utgick jämte varuskatten även skatt enligt lagen (1960:258) om utjämningskatt på vissa varor på bl. a. varuskattepliktiga sötsaker. Utjäm-

ningsskatten på sådana sötsaker beräknades på samma beskattningsvikt som varuskatten. Utjämningskatten utgick med varierande belopp under 1970-talet. Den 1 januari 1979 bestämdes den till 1 kr. 10 öre per kg.

Utgjämningskatten ersattes fr. o. m. den 1 juli 1981 av en utjämningsavgift som tas ut med stöd av lagen (1967: 340) om prisreglering på jordbrukets område (prop. 1980/81: 190, JoU 1980/81: 36, rskr 1980/81: 419, SFS 1981: 636 och 637). Avgift utgår också för andra varor än sötsaker. Statens jordbruksnämnd (JN) har bemyndigats att utfärda föreskrifter om utjämningsavgiften. I denna uppgift ingår bl. a. att bestämma avgiftens höjd. Avgiften för vissa varor, i huvudsak sådan som också är skattepliktiga enligt LSV, administreras däremot av RSV.

JN har föreskrivit att utjämningsavgiften på sådana sötsaker som omfattas av den särskilda varuskatten liksom tidigare skall beräknas på varans vikt inkl. emballage. På andra varor beräknas däremot avgiften på nettovikten, dvs. vikten exkl. emballage.

1.2 Framställningar om skatt på nettovikt m. m.

Sveriges Sötvaruindustriers förening har hemställt att varuskatten på sötsaker i fortsättningen skall beräknas på enbart varans nettovikt utan att den nuvarande skattesatsen ändras.

Efter remiss har RSV, generaltullstyrelsen (GTS), Svenska Choklad-, Konfektyr- och Kexfabrikantföreningen samt Konfektyrimportörernas riksförbund yttrat sig över framställningen.

RSV och GTS har tillstyrkt att varans vikt exkl. emballage skall anses som beskattningsvikt men förutsatt att JN ändrar sina föreskrifter så att också utjämningsavgiften på sötsaker beräknas på samma vikt. En sådan ändring skulle underlätta tulltaxeringsarbetet, RSV:s revisionsverksamhet och de skattskyldigas bestyr med skatten. RSV har uppgivit att verket under hand har inhämtat att JN anser det synnerligen önskvärt att all utjämningsavgift beräknas på nettovikten. GTS har uttalat att med nettovikt avses vikten av varorna utan emballage men med t. ex. skaft på klubbcr.

Om skattesatsen inte ändras skulle skattebortfallet enligt RSV uppskattningsvis uppgå till drygt 5 %.

Svenska Choklad-, Konfektyr- och Kexfabrikantföreningen samt Konfektyrimportörernas riksförbund har tillstyrkt förslaget under förutsättning att skattesatsen inte ändras. I första hand har dock föreningen yrkat att den särskilda varuskatten omedelbart återgår till den före den 1 oktober 1980 gällande nivån. Som skäl härför har framförts en minskad efterfrågan på sötsaker. Volymen har minskat med 15 % från det första halvåret 1980 till det första halvåret 1981. Nedgången har tillskrivits skattehöjningen.

1.3 Föredragandens överväganden

Enighet råder om att en beskattning efter varans nettovikt, dvs. vikt exkl. emballage, är att föredra framför den beräkningsmetod som nu gäller. RSV och GTS har vitsordat att en sådan ordning skulle vara till fördel för såväl myndigheterna som de skattskyldiga.

Jag instämmer i denna bedömning. Jag anser det från bl. a. praktiska utgångspunkter lämpligast att skatten beräknas efter nettovikten i gängse mening, dvs. utan emballage men inkl. t. ex. skaft till klubbor, pappbottnar, etc.

Om övergången till beskattning efter nettovikt görs med oförändrad skattesats uppkommer ett visst skattebortfall. Vid oförändrad konsumtionsvolym, ca 65 milj. kg per år, skulle skattebortfallet för helt år räknat exkl. mervärdeskatt uppgå till ca 16 milj. kr. (från utjämningsavgiften och mervärdeskatten på utjämningsavgiften bortses). Om skatteinkomsterna skall vara oförändrade torde skatten behöva höjas med ca 25 öre per kg.

Kritiken från branschhåll mot höjningen av skatten den 1 oktober 1980 är mycket bestämd. Trots att höjningen endast kompenserade eftersläpningen i förhållande till konsumentprisernas utveckling och att den konsumtionsminskning som nu har skett rimligtvis har samband med konsumtionsminskningen på nästan alla områden, kan det enligt min mening ändå försvaras att inte höja skattesatsen. Jag föreslår därför en övergång till nettoviktsbeskattning med oförändrad skattesats, 5 kr. per kg.

De åsyftade ändringarna bör enligt min mening åstadkommas genom att det i nuvarande 3 § 1 LSV föreskrivs att skatten skall utgå efter varans nettovikt. Vidare bör nuvarande 3 § 2 första stycket LSV slopas. Av systematiska skäl bör dessutom momentindelningen av paragrafen slopas.

I detta sammanhang bör ytterligare två ändringar göras i 3 § LSV.

I nuvarande 3 § 2 tredje stycket LSV – som alltså i fortsättningen bör utgöra paragrafens tredje stycke – hänvisas, när det gäller en varas värde i vissa fall av införsel till landet, till 6 § tullförordningen (1973: 979). Eftersom värdet av en vara i de fall tull enligt tulltaxan skall beräknas efter viss procent av en varas värde, numera regleras i förordningen (1980: 749) om tullvärde bör hänvisningen ändras till att avse denna förordning.

Enligt nuvarande 3 § 2 fjärde stycket LSV – som i fortsättningen bör utgöra fjärde stycket i paragrafen – ankommer det på RSV samt, beträffande vara som införs till riket, GTS och RSV gemensamt att meddela närmare anvisningar om tillämpningen av stadgandena i momentet. Uppgiften för RSV att meddela anvisningar rörande tillämpningen av gällande föreskrifter inom verkets verksamhetsområde framgår av förordningen (1970: 752) med instruktion för RSV. Denna uppgift behöver alltså inte anges särskilt i lagen. Vidare bör den ändringen göras att, när det gäller införsel till landet av skattepliktiga varor, GTS meddelar anvisningar efter samråd med RSV.

2 Kemisk-tekniska preparat

2.1 Gällande ordning

Enligt LSV utgår skatt på vissa kemisk-tekniska preparat, i huvudsak sådana kosmetiska produkter som populärt kallas skönhetsmedel. Skatten utgår med 50 % av beskattningsvärdet, vilket utgörs av varans pris vid försäljning till detaljist exkl. varuskatt och annan indirekt skatt.

Inkomsten av skatten har för budgetåret 1981/82 beräknats till 178 milj. kr.

Reglerna om skattskyldighet, registrering, beskattningsmyndighet och erläggande av skatt är desamma som för sötsaker.

Beskattningsområdet anges i den förut omnämnda förteckningen som utgör en bilaga till lagen. Som en allmän ram gäller att skatteplikten omfattar sådana preparat som är hänförliga till tulltaxenummer 33.06 enligt tulltaxan och som är avsedda för personligt bruk. Härfter följer en specificering av de skattepliktiga preparaten. Närbesläktade varuslag har sammanförts i sex olika grupper med angivande av de undantag som gäller inom varje grupp.

Den första gruppen omfattar parfym, parfymkräm, toalettvatten, rakbalsam och liknande preparat, med undantag av badtillsatsmedel, preparatet sprit, glycerin och rosenvatten samt preparat som är avsett speciellt för behandling av finnar eller liknande hudåkommor eller för döljande av ärr, födelsemärke eller liknande huddefekt.

Den andra gruppen omfattar puder, puderkräm, ansiktslera, ansikts-skum, ansiktsmask, smink och läppstift, med undantag av vitt ströpuder, puderkräm med pudersubstans om högst 5 %, ofärgat cerat och preparat som är avsett speciellt för behandling av sådana hudåkommor eller för döljande av sådana huddefekter som har nämnts i den föregående gruppen.

Den tredje gruppen omfattar preparat för behandling av naglar, med undantag av nagellackborttagningsmedel och nagelvittpennor.

Den fjärde gruppen omfattar hårvårdspreparat, med undantag av medel för enbart schamponering.

Den femte gruppen omfattar preparat för behandling av ögonhår och ögonbryn samt hårborttagningsmedel.

Den sjätte gruppen slutligen omfattar medel mot transpiration, med undantag av ättiketerpreparat och fotvårdsmedel.

2.2 Generaltullstyrelsens skrivelse

GTS har, efter samråd med RSV, i en skrivelse pekat på att en och samma vara i vissa fall kommit att beskattas olika beroende på hur varan har beskrivits t. ex. på förpackningen eller i reklam. Enligt GTS bör eftersträvas att varans kemiska sammansättning, karaktär eller egenskaper blir

bestämmande för beskattningen och att avgränsningen mot skattefria varor görs så enkel som möjligt. GTS menar att detta bör gälla även om det leder till att vissa varor som uppfattas som lyxvaror inte blir beskattade och tvärtom. Mot denna bakgrund har GTS föreslagit vissa ändringar i förteckningen över skattepliktiga varor.

Den första varugruppen har föreslagits omfatta parfym och toalettvattnen, i flytande eller fast form, rakvatten och rakbalsam, med undantag av preparatet sprit, glycerin och rosenvatten.

Genom ändringen skulle enligt GTS bl. a. alla kroppsitioner göras skattefria. Kroppsitioner utgör fetthaltiga och ibland alkoholhaltiga flytande krämer, ofta med stark lukt, avsedda att anbringas på kroppen. Enligt praxis har alla alkoholhaltiga kroppsitioner belagts med skatt, medan övriga lotioner skattebelagts i sådana fall då de varit avsedda att tjänstgöra förutom som hudvårdsmedel även som luktgivare. Den avsedda användningen har bedömts med utgångspunkt från reklamen. Skattebortfallet torde enligt GTS bli litet på grund av att antalet alkoholhaltiga kroppsitioner torde vara obetydligt och att man i många fall utformat reklamen för övriga kroppsitioner så att skatt undviks.

Förslaget innebär vidare att det särskilda undantaget för badtillsattningsmedel blir onödigt. Däremot bör i förtydligande syfte rakvatten nämnas särskilt som skattepliktigt preparat.

Dessutom innebär förslaget att undantaget från skatteplikt för preparat som är avsett speciellt för behandling av finnar eller liknande hudåkommor (s. k. aknepreparat) avskaffas. Enligt GTS skall sådana aknepreparat som innehåller vissa beståndsdelar som anses verksamma mot finnar o. d. i fortsättningen klassificeras som medikamenter och hänföras till ett annat tulltaxenummer än 33.06, vilket medför att de ändå blir skattefria. I den mån s. k. aknepreparat inte innehåller mot akne erkänt verksamma ämnen och därför inte anses utgöra medikamenter bör de enligt GTS skattebeläggas.

Bestämmelsen om skattefrihet för preparat för döljande av ärr m. m. bör enligt förslaget slopas i den första gruppen men stå kvar i den andra.

I den andra gruppen ingår bl. a. smink. GTS har föreslagit att smink skall vara skattepliktigt om det innehåller mer än fem viktprocent pudersubstans (pigment). Varor som är färgande utan att innehålla pigment kommer alltså inte att betraktas som smink och blir därför skattefria. Även när det gäller undantaget för puderkrämer med pudersubstans om högst 5% bör enligt förslaget procenttalet avse viktprocent.

GTS har vidare föreslagit att undantaget för aknepreparat skall utgå även ur denna grupp.

Vidare har GTS föreslagit att läppstift jämte andra preparat för behandling av läppar skall brytas ut ur den andra gruppen och bilda en ny tredje grupp. Därtill har föreslagits att det skattepliktiga varuområdet skall utvidgas till att omfatta även läppglans, som nu är skattefritt men som i vissa fall

är svårt att skilja från smink som är skattebelagt. Det finns enligt GTS uppfattning ingen anledning att skilja mellan preparat som ger färg och preparat som ger glans åt läpparna.

I den nuvarande tredje gruppen, som alltså har föreslagits bli den fjärde, har även föreslagits att preparat för behandling av nagelband, som nu betraktas som hudvårdspreparat och i regel är skattefria, görs skattepliktiga. Dessa preparat ligger enligt GTS uppfattning närmare preparat för behandling av naglar och bör därför behandlas på samma sätt som dessa.

I den nuvarande fjärde gruppen, som har föreslagits bli den femte, bör enligt GTS gränsdragningen mellan skattefria och skattebelagda schamponeringsmedel ändras, så att skatt utgår endast för sådana medel som har färgande, tonande eller blekande effekt. Vidare har föreslagits att beteckningen schamponeringsmedel ändras till hårtvättmedel för att markera att medel som används efter tvättning (efterschamponeringsmedel) för att åstadkomma vissa effekter på håret skall vara skattepliktiga.

I den nuvarande femte gruppen, som har föreslagits i fortsättningen utgöra den sjätte, bör enligt förslaget införas ett undantag för avsminkningsmedel i den mån de inte kan betraktas som toalettvatten. Redan nu betraktas enligt GTS feta krämer och oljor som används för att ta bort smink på huden som skattefria hudkrämer, medan däremot medel för borttagning av t. ex. mascara från ögonhår räknas som skattebelagda preparat för behandling av ögonhår och ögonbryn.

Hårborttagningsmedel har föreslagits utgöra en särskild varugrupp, den sjunde.

I den nuvarande sjätte gruppen, som har föreslagits utgöra den åttonde, har ingen ändring föreslagits.

2.3 Kemisk-tekniska leverantörsförbundets yttrande

Kemisk-tekniska leverantörsförbundet (KTF) har yttrat sig över GTS skrivelse. Enligt yttrandet sammanfaller GTS förslag till stora delar med KTF:s uppfattning. I följande hänseenden har dock KTF gett förslag till justeringar.

KTF har ansett att uttrycket parfym i fast form bör preciseras. Vidare har KTF tillstyrkt att avsminkningsmedel görs skattefria men förutsatt att man till denna grupp skall hänföra även s. k. eye make-up remover, ansiktsmask, ansiktsslera och ansiktsskum, vilka har uppgivits ha huvudsakligen samma funktion som rengöringskräm.

När det gäller schamponeringsmedel har KTF ansett att ett förtydligande behövs, så att det framgår att ett schampo kan ha doftgivande, konditionerande m. fl. effekter utan att bli skattebelagda. Dessutom bör enligt KTF inte det inarbetade uttrycket "schampo" bytas ut mot "hårtvättmedel", eftersom de konditioneringsmedel som används efter det att håret tvättats inte utgör schampo i teknisk mening.

Slutligen bör enligt KTF varan hårborttagningsmedel bli skattefritt, eftersom detta medel konkurrerar med rakapparater som inte är skattebelagda.

2.4 Föredragandens överväganden

Förteckningen över skattepliktiga kemisk-tekniska preparat fick huvudsakligen sin nuvarande utformning genom förordningen (1971:248) om ändring i förordningen (1941:251) om särskild varuskatt, som trädde i kraft den 1 juli 1971 (prop. 1971:73, SkU 1971:34, rskr 1971:198). Syftet med de ändringar i beskattningsområdet som då gjordes var bl. a. att uppnå en klarare avgränsning mellan skattefria och skattepliktiga varor. Beskattningsområdet gavs en primär avgränsning till parfym, toalettmedel och kosmetiska preparat för personligt bruk. Inom denna ram preciserades närmare de varuslag som skulle omfattas av skatteplikten.

GTS skrivelse visar att det alltjämt föreligger svårigheter i fråga om avgränsningen mellan en del skattepliktiga och en del skattefria varor. Dessa svårigheter bör man eliminera så långt det är möjligt med beaktande av att beskattningsområdet i huvudsak bör bibehållas.

GTS ändringsförslag har upprättats efter samråd med RSV. Förslagen har i allt väsentligt tillstyrkts eller lämnats utan erinran av KTF, som dock i några hänseenden gett förslag till justeringar. På dessa punkter vill jag för egen del anföra följande.

Enligt vad som inhämtats från GTS förekommer i handeln i dag vissa parfym i fast form. Det bör enligt min mening klart framgå av författningstexten att sådan parfym, liksom annan parfym, är skattepliktig.

Preparat för behandling av ögonhår och ögonbryn bör enligt GTS förslag även i fortsättningen i princip beskattas. Ett undantag bör dock göras för avsminkningsmedel som inte utgör toalettvatten. Jag delar denna uppfattning. Frågan om beskattning av visst preparat för avlägsnande av ögonmake-up får avgöras av de rättstillämplande myndigheterna efter dessa riktlinjer.

Något skäl att upphäva skatteplikten för preparaten ansiktslera, ansiktsskum och ansiktsmask anser jag inte föreligga. Inte heller bör enligt min mening skatteplikten för hårborttagningsmedel slopas.

När det gäller skatteplikten för hårvårdspreparat anser jag liksom GTS att det nu gällande undantaget för medel för enbart schamponering bör förtydligas. Utgångspunkten bör vara att ett medel som utöver tvättningen ger håret ett förändrat utseende genom färgning, toning eller blekning bör vara skattepliktigt. Däremot bör inte enbart den omständigheten att medlet utöver rengöringen tillför håret en viss doft eller glans göra medlet skattepliktigt.

Om emellertid ett medel är avsett att användas efter tvättningen av håret för att åstadkomma vissa effekter på håret bör det beskattas. Sådana medel

benämns ibland i reklamen "efterschamponeringsmedel". Dessa medel utgör inte schamponeringsmedel i teknisk mening. Beteckningen schamponeringsmedel är därför inte helt entydig. Som GTS föreslagit bör den ersättas av beteckningen hårtvättmedel.

Även i övriga delar anser jag att GTS ändringsförslag är väl motiverade och ägnade att underlätta tillämpningen av skattepliktsbestämmelserna. De inskränkningar och utvidgningar av beskattningsområdet som förslaget innebär är av så marginell art att de bör kunna accepteras.

Jag förordar att GTS förslag bör genomföras med vissa smärre modifieringar. Tilläggas bör att preparatet sprit, glycerin och rosenvatten numera kallas glycerol, sprit och rosenvatten. Förteckningen bör ändras i enlighet härmed.

3 Kompensation i vissa fall av export

3.1 Gällande ordning

Om en vara som i och för sig inte är skattepliktig exporteras, kan tillverkaren enligt 7 § LSV medges kompensation för den skatt som belastar varan genom att en viss beståndsdel har blivit beskattad. Som en förutättning för kompensation gäller att varan enligt bevis av tullmyndighet har utförts ur riket. Kompensation medges inte för skattebelopp som understiger 10 kr. för kalenderkvartal.

Enligt 1 § kungörelsen (1970:944) om kompensation i vissa fall för särskild varuskatt och utjämningskatt prövar RSV fråga om kompensation för skatt.

3.2 Föredragandens överväganden

Genom lagen (1978:123) om ändring i LSV ändrades bl. a. 6 § 2 första stycket b) LSV om rätt till avdrag i deklarationen för exporterade varor, så att kravet för den skattskyldige att förete bevis av tullmyndighet om utförelsen bortföll (prop. 1977/78:94, SkU 1977/78:39, rskr 1977/78:192).

Skälet till ändringen var bl. a. att en föreskrift om tullmyndighetsbevis inte ansågs nödvändig. Föredragande statsrådet betonade dock i propositionen att en skattskyldig som begagnade sig av avdragsmöjligheten givetvis skulle kunna dokumentera att han var berättigad till visst avdrag och att det ändå alltid skulle krävas att den skattskyldige hade ett av beskattningsmyndigheten accepterat underlag som visade riktigheten av gjorda avdrag.

Jag anser att det som sagts om tullmyndighetsbevis då det gäller avdrag för exporterade varor också gäller då fråga är om kompensation för skatten enligt 7 § LSV. Bestämmelsen att den som ansöker om sådan kompensation skall förete bevis av tullmyndighet bör därför utgå ur paragrafen.

Av RSV har inhämtats att ansökningar om kompensation oftast kommer

in årsvis och avser något eller några 1 000-tal kr. För att kompensation med alltför obetydliga belopp inte skall komma i fråga bör den beloppsgräns under vilken rätt till kompensation inte skall föreligga, höjas till 500 kr. för kalenderkvartal.

4 Ikraftträdande

De ändringar i LSV som jag nu har gått igenom bör träda i kraft den 1 januari 1982.

5 Lagrådets hörande

Med hänsyn till de nu genomgångna lagstiftningsfrågornas enkla beskaffenhet är det enligt min mening inte motiverat att inhämta lagrådets yttrande över lagförslaget.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att antaga inom budgetdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i lagen (1941:251) om särskild varuskatt.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.